

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ

การดำเนินการ

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีผลการเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย จำนวน 5 ชุด ชุดละ 10 กิจกรรม รวม 50 กิจกรรม

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย ชนิดเลือกตอบ และแบบเติมคำในช่องว่าง จำนวน 5 ชุด ชุดละ 20 ข้อ รวม 100 ข้อ

2.3 แผนการสอน จำนวน 5 แผน เพื่อใช้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาค้นคว้าทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ โดยใช้การทดสอบค่า t -test

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำ ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น และนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นทั้ง 5 ชุด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 90.49 / 83.46 นอกจากนี้แผนการสอนยังสามารถช่วยทำให้การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่สร้างขึ้นได้ผลอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นที่น่าพอใจ

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ตามหลักวิชาการเพราะ ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนคำในวิชาภาษาไทย ผู้ศึกษาได้ทำการสำรวจคำยากในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยชุดพื้นฐาน ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่นักเรียนอ่านและเขียนผิดมาก แล้วสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 50 กิจกรรม นำแบบฝึกเสริมทักษะไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1: 1 , 1: 10 เพื่อ Try out ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบฝึก แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 90.49 / 83.46 แสดงให้เห็นว่า

แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับผู้เรียน ตามเหตุผลดังนี้

แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่สร้างขึ้นมีขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ ตลอดจนการนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงเชื่อว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างใน ศศิธร อินต๋น, 2535, หน้า 30-32) นอกจากนี้แบบฝึกเสริมทักษะยังสร้างขึ้นโดยใช้หลักจิตวิทยา คำนี้ถึงความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ง่ายและยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ผู้ศึกษา ได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ (Thorndike) คือกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercises) คือการกระทำใดหากได้รับการฝึกฝน หรือกระทำบ่อย ๆ จะกระทำสิ่งนั้นได้ดี และคล่องแคล่ว กฎแห่งการใช้ (Law of Use) หากการกระทำใดที่ไม่ได้รับการใช้หรือการฝึกฝน การกระทำนั้นจะกระทำไม่ได้ไม่ดีและเลือนลางไป กฎแห่งผล (Law of Effect) หากผู้กระทำได้รับการตอบสนองจากสิ่งเร้าเป็นที่พอใจจะกระทำสิ่งนั้นได้ดี ดังนั้นถ้าผู้เรียนทำแบบฝึกได้ถูกต้องมากจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนสนใจอยากทำแบบฝึกมากขึ้น การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะได้สร้างให้เป็นแบบฝึกสั้น ๆ มีหลายกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึก ผู้เรียนสามารถฝึกหัดกระทำได้ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ การฝึกหัดจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Bennett and others (อ้างใน พรหมธริกา อ่อนแสง, 2532, หน้า 45) ศรีประภา ปาลสุทธิ์ (2522, หน้า 21) และ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517, หน้า 412-413) การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำประกอบด้วย คำชี้แจง เนื้อหา กิจกรรม และการวัดผลประเมินผล ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ทราบความก้าวหน้าของตนเองโดยการประเมินผลก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำสร้างตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นตัวบ่งชี้และประกันว่าแบบฝึกเสริมทักษะ ได้เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2535, หน้า 30-32) โดยเมื่อสร้างเสร็จได้มีการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ มีการทดลองเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปทดลองจริง จนได้ผลออกมาว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำมีประสิทธิภาพจริง นอกจากนี้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นได้สร้างตามหลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกเฉพาะเรื่อง เป็นเรื่องสั้น ๆ มีกิจกรรมหลากหลาย มีรูปภาพประกอบ เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ก่อ สวัสดิพาณิชย์ (2514, หน้า 1-2) และ รัชณี

ศรีไพรวรรณ (2517 , หน้า 412) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนคำดีขึ้น เพราะผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝน กระทำซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความแม่นยำ และเป็นการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ Petty (อ้างใน วรรณิการ์ พวงเกษม , 2540 , หน้า 7)

2. ผู้เรียนที่ได้รับการฝึกจากแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมพิศ มาพวง (2541) ศุภดาถัด สิทธิประเสริฐ (2536) , ศรีศักดิ์ ศรีตระกูล (2541) วิวัฒน์ ประสานสุข (2541) ทิพวรรณ นามแก้ว (2535) และ เกรือวัลย์ ชรสุวรรณ (2541) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงขึ้น

3. ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น สนุกสนาน ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะ จากหลักฐานการบันทึกความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกของผู้เรียน

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระในครั้งนี้มีปัญหาจากการทดลอง คือ การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงเรียนวัดเวฬุวันมีข้อจำกัดในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ดังนี้

- จำนวน หูฟัง มีเพียง 28 เครื่องจึงไม่พอเพียงกับจำนวนผู้เรียน
  - เครื่องหูฟัง จำนวน 11 เครื่องชำรุดยังไม่ได้รับการซ่อมแซม
- จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ครบ 100%

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับการสร้างและการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้
  - 1.1 การสร้างแบบฝึกควรสร้างแบบฝึกเสริมทักษะตามหลักจิตวิทยา ตรงกับความสนใจของเด็ก ควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ มีหลายกิจกรรม มีรูปภาพประกอบ
  - 1.2 ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะควรศึกษาคำชี้แจง ขั้นตอนการทำแบบฝึกให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อให้การนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - 1.3 ควรมีการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะทุกครั้ง เพื่อให้ทราบความก้าวหน้า และพัฒนาการของผู้เรียน
  - 1.4 การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ ถ้าครูผู้สอนสามารถนำผู้เรียนไปเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาได้จะเกิดผลดีมาก

เพราะผู้เรียนจะได้ฟังเสียงอ่านของตนเอง ได้บันทึกเสียงการอ่านเพื่อทราบพัฒนาการด้านการอ่าน หรือข้อบกพร่องของตนเพื่อผู้เรียนจะได้นำไปปรับปรุง และพัฒนาการอ่านให้ดียิ่งขึ้นไป แต่ห้องปฏิบัติการทางภาษาจะต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

1.5 การนำแบบฝึกเสริมทักษะ ไปใช้ ครูผู้สอนควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พยายามสอนให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม มอบหมายงานหลังจากผู้เรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเสร็จแล้วเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองออกมาเป็นชิ้นงาน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการศึกษาค้างต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในชั้นอื่นต่อไป เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย อย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรมีการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกให้มีหลายรูปแบบมากขึ้น

2.3 การสอนอ่านถ้ามีการบันทึกเสียงการอ่านไว้จะทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่อง หรือทราบความก้าวหน้าของตน เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการเปรียบเทียบการใช้กิจกรรมที่แตกต่างกันในแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย

2.5 การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะควรนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับเหตุการณ์ จะทำให้ผู้เรียนสนใจมากยิ่งขึ้น